

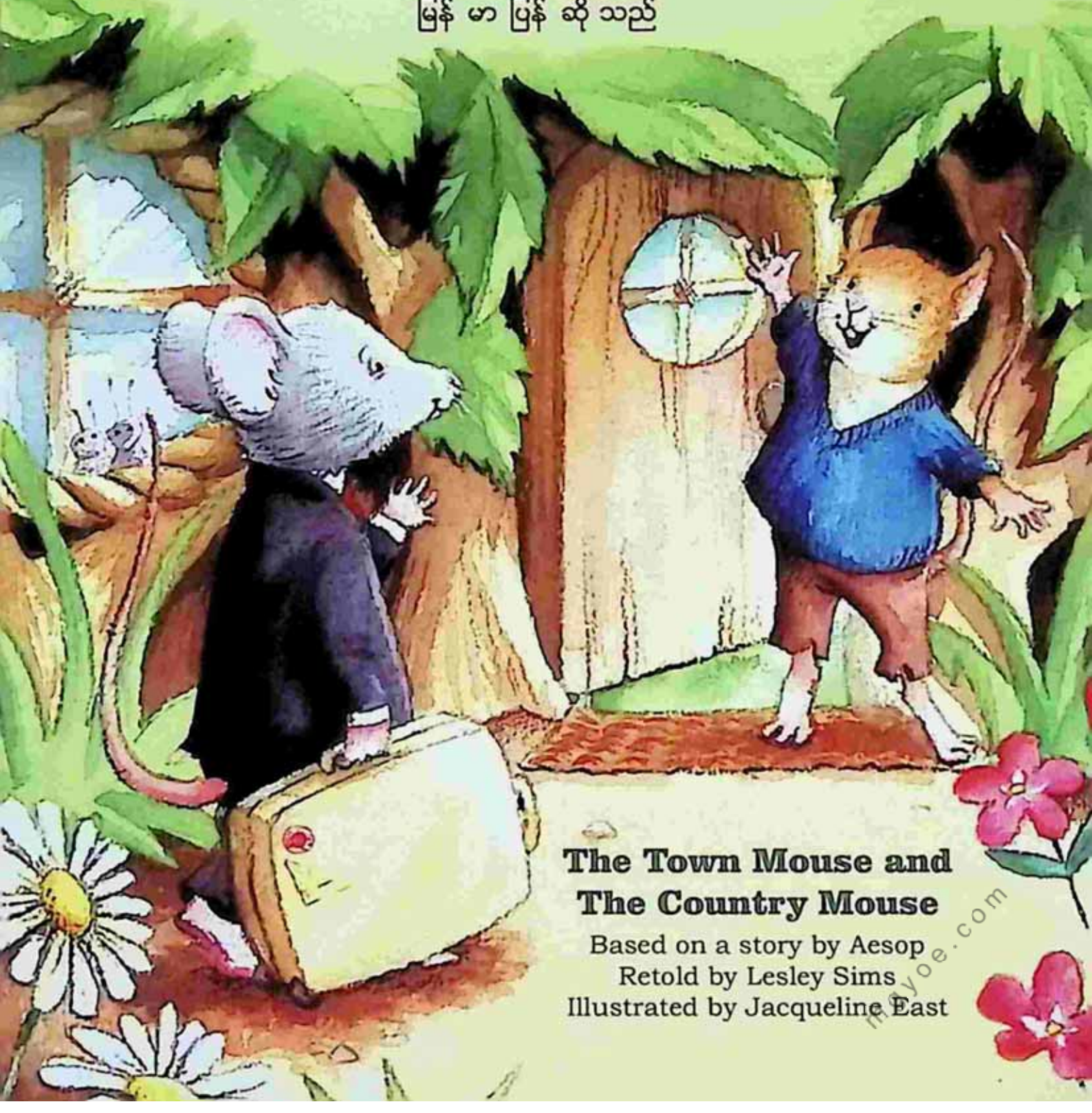
ကျောင်းပိတ်ရက်ရှည် ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ (၁)

mgvooe.com

ကြွက်ကလေး တောပြန်ခြင်း

သင်းမြမြကို

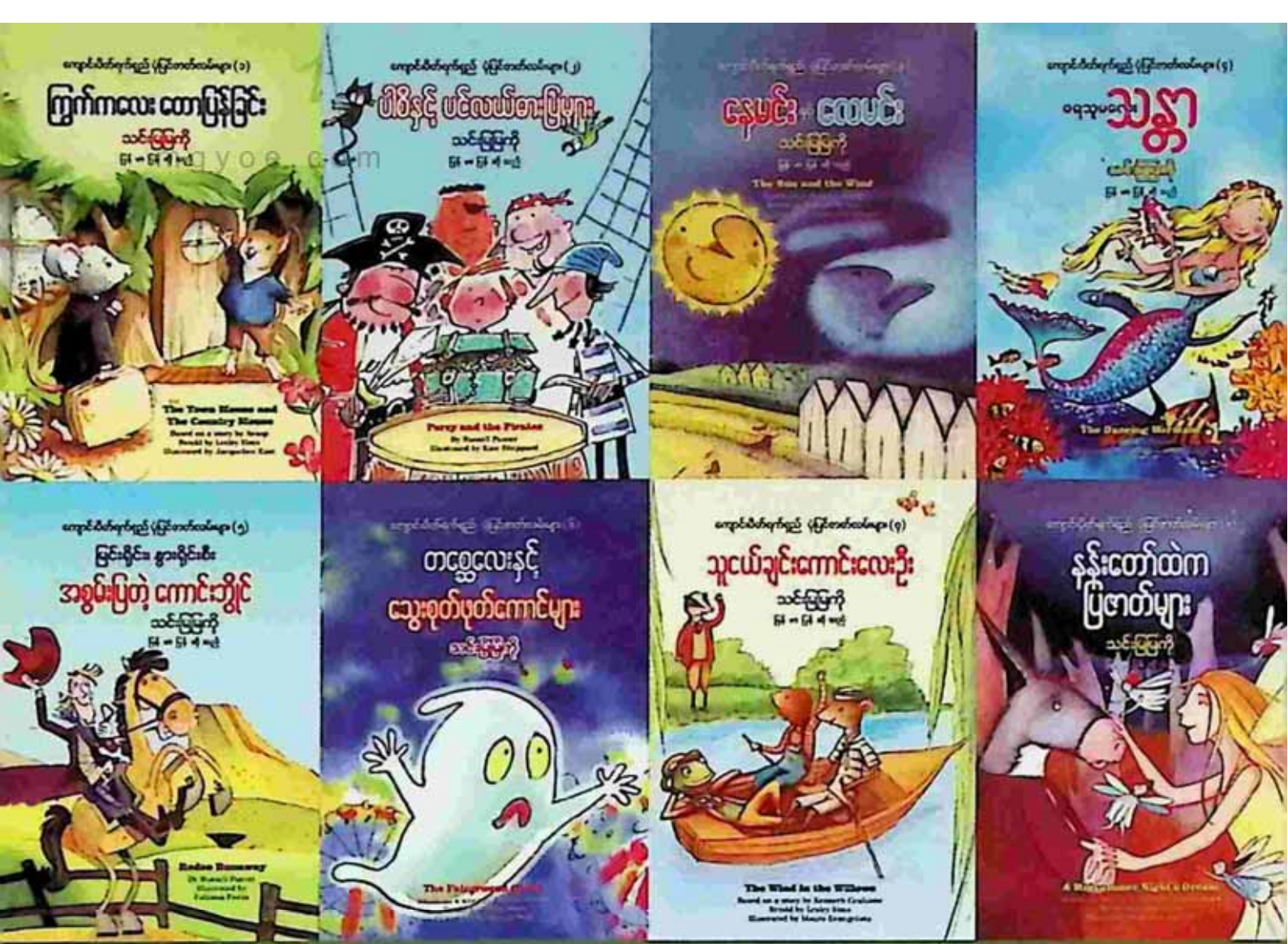
မြန် မာ ပြန် ဆို သည်

**The Town Mouse and
The Country Mouse**

Based on a story by Aesop
Retold by Lesley Sims
Illustrated by Jacqueline East

mgvooe.com

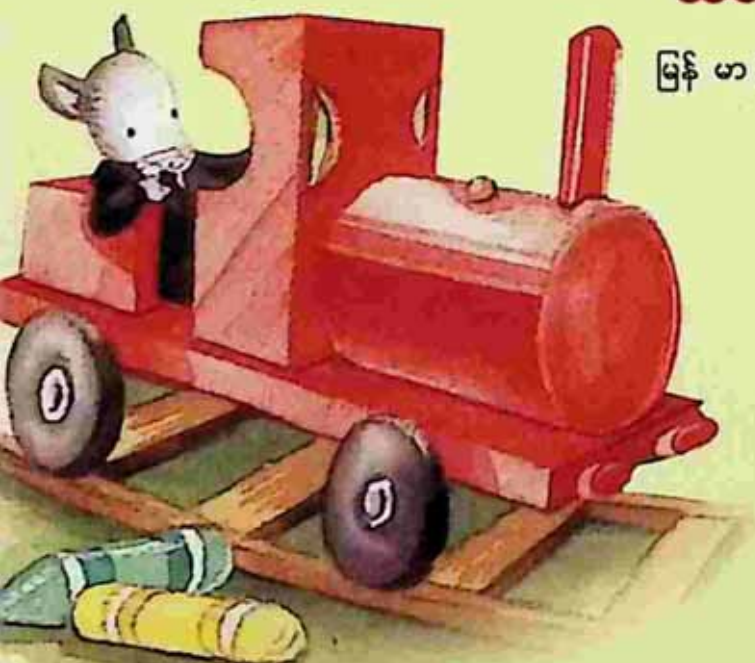

ကျောင်းပိတ်ရက်ရှည် ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ(၁)

ကြွက်ကလေး တောပြန်ခြင်း

သင်းမြမြကို

မြန် မာ မြန် ဆို သည်

TMMK0001

1,500.00 KS

ကျောင်းပိတ်ရက်ရည် ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ (၁) - ကြွက်ကလေး တောပြန်ခြင်း၊ သင်းမြမြကို
စာမျက်နှာ ၄၉ မျက်နှာ၊ ၁၄.၅ ဧင်စီ x ၂၀.၇ ဧင်စီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ - အိုင်အီးမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၉၊ မတ်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

ရောင်းစျေး ၁ ၅ ၀ ၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

ကျောင်းပိတ်ရက်ရှည်
ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ(၁)

ကြွက်ကလေး တောပြန်ခြင်း

သင်းမြမြကို

မြန်မာပြန်ဆိုသည်

မေမေကြွမ်း ၂၀၁၉

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

ကျောင်းပိတ်ရက်ရှည် ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ (၁)

ဣန္ဒြေကလေး တောပြန်ခြင်း

သင်းမြမြကို

မြန် မာ ပြန် ဆို သည်

**The Town Mouse and
The Country Mouse**

Based on a story by Aesop
Retold by Lesley Sims
Illustrated by Jacqueline East

ngyoe.com

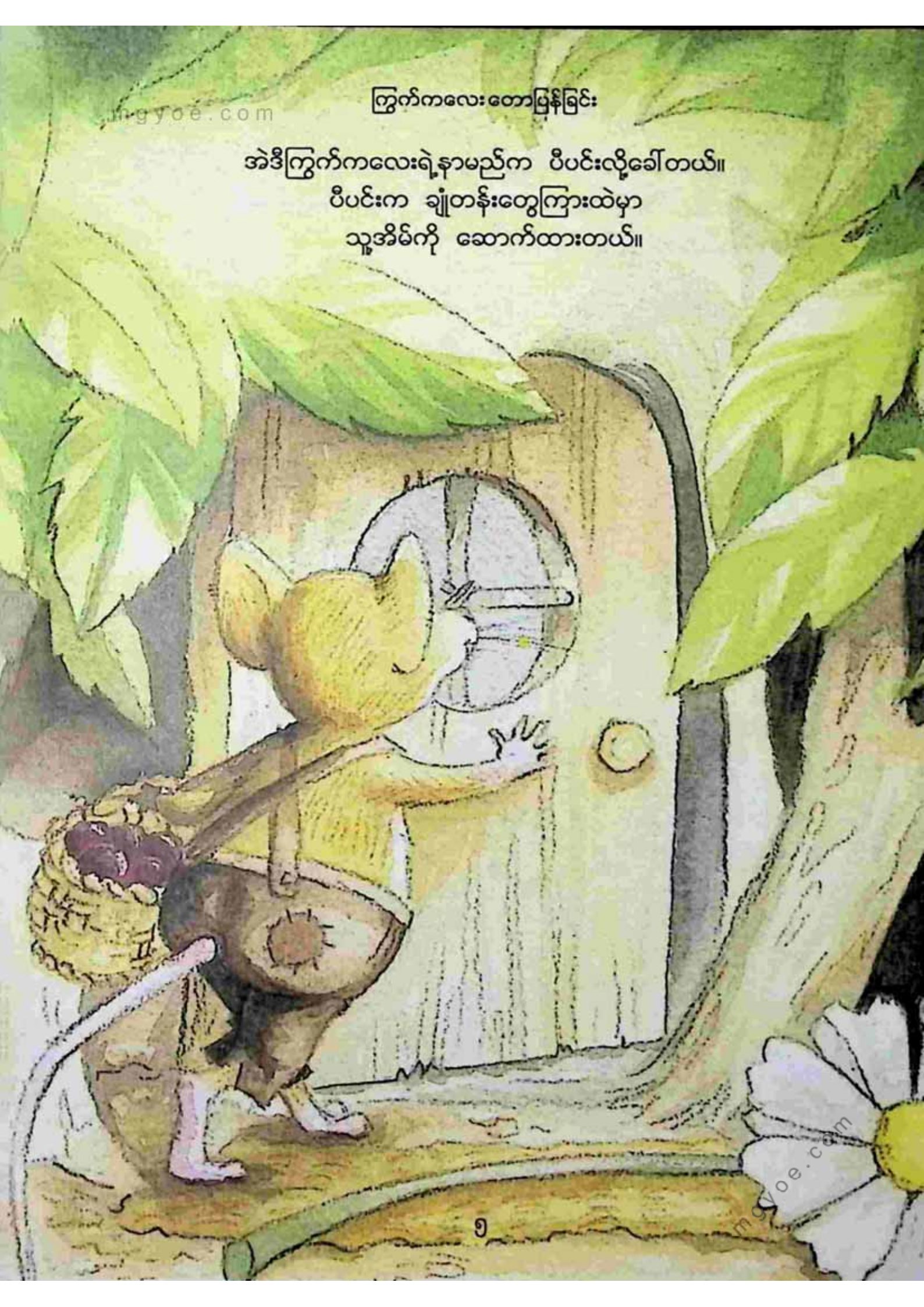
ngyoe.com

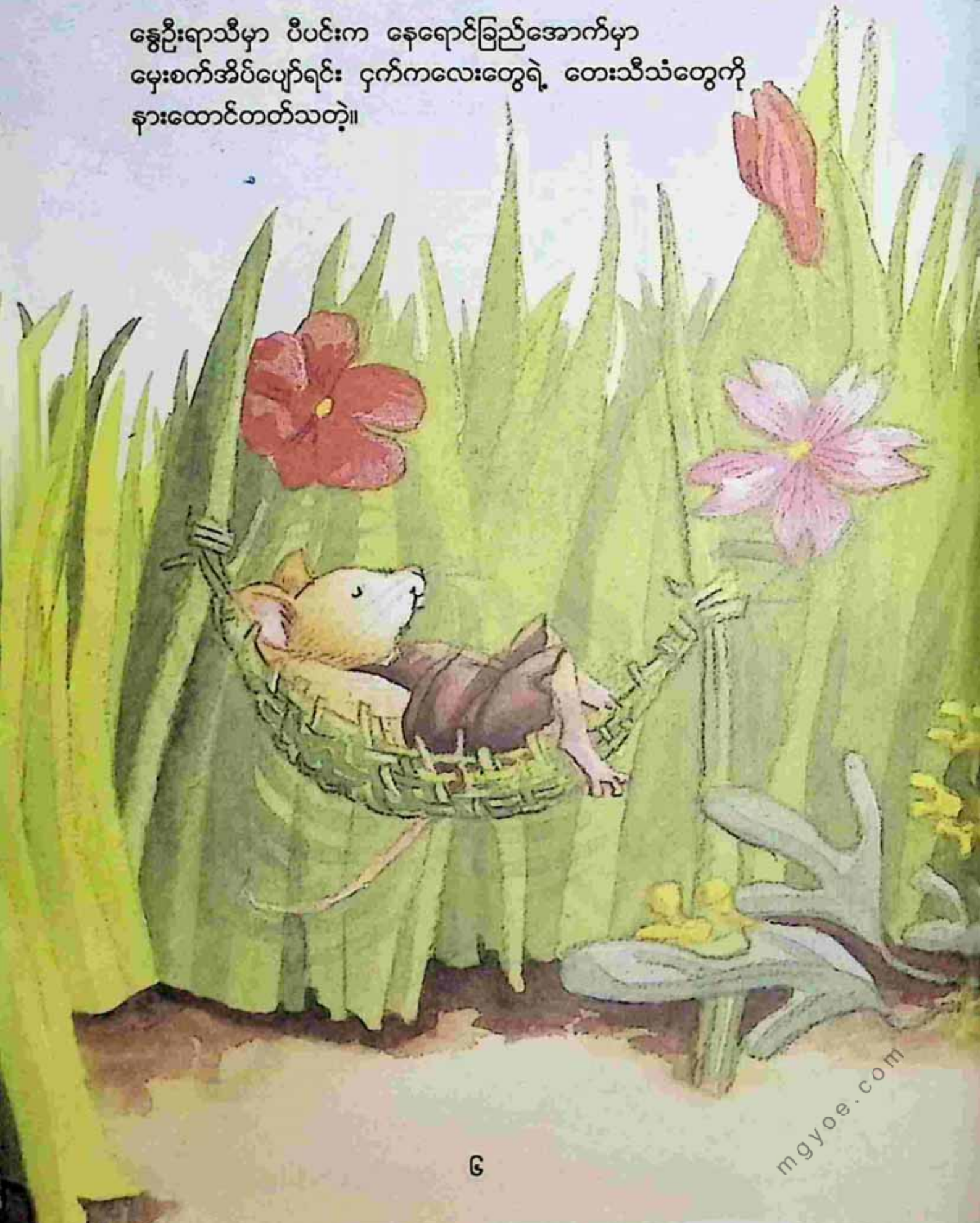
တစ်ခါက ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းတဲ့ ရွာကလေးတစ်ရွာမှာ
နေထိုင်တဲ့ အညိုရောင်အဆင်းရှိတဲ့ တောကြွက်ကလေးတစ်ကောင်
ရှိခဲ့သတဲ့။

အဲဒီကြွက်ကလေးရဲ့နာမည်က ပီပင်းလို့ခေါ်တယ်။
ပီပင်းက ချုံတန်းတွေကြားထဲမှာ
သူ့အိမ်ကို ဆောက်ထားတယ်။

နွေဦးရာသီမှာ ပိပင်းက နေရောင်ခြည်အောက်မှာ
မှေးစက်အိပ်ပျော်ရင်း ငှက်ကလေးတွေရဲ့ တေးသီသံတွေကို
နားထောင်တတ်သတဲ့။

နွေရာသီရောက်ချိန်မှာတော့ အရည်ရွှမ်းတဲ့ စတော်ဘယ်ရီအရိုင်းသီးတွေကို တတိတိကိုက်စားရင်း၊ ချိုမြိန်ပြီး အစိမ်းရောင်ရှိတဲ့ အရွက်တွေကို ကိုက်ဖြတ်စားသောက်ရင်း ဇိမ်ကျလေ့ရှိတာပေါ့။

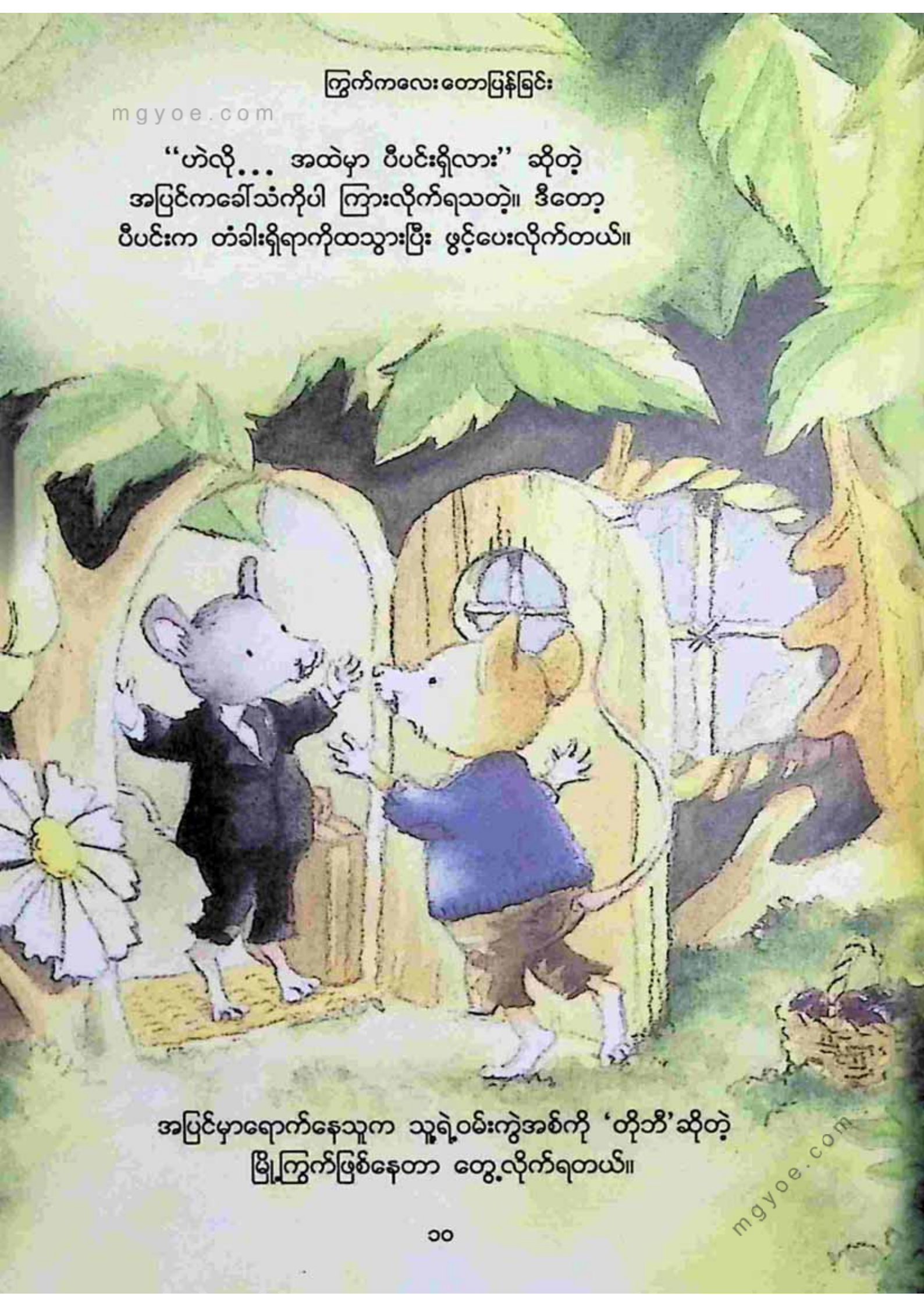
နောက်တော့ ပိပင်းက တစ်နေရာနဲ့တစ်နေရာကို ခုန်ပေါက်ပြေးလွှားရင်း အစားအသောက်တွေ စုဆောင်းတယ်။ မကြာခင် ရောက်လာတော့မယ့် နှင်းခဲတဲ့ဆောင်းရာသီမှာ နွေးထွေးတဲ့အိပ်ရာရှိထားဖို့ မြက်တွေကိုကိုက်ဖြတ်ပြီး စုဆောင်းလိုက်တယ်။

ရာသီဥတု တဖြည်းဖြည်းအေးလာချိန်မှာ သစ်ရွက်တွေက
ရွှေဝါရောင်သမ်းလာပြီဆိုတော့ ပိပင်းက သူ့ရဲ့ နွေးထွေးတဲ့အိမ်ထဲမှာပဲ
နေလိုက်ပါတော့တယ်။

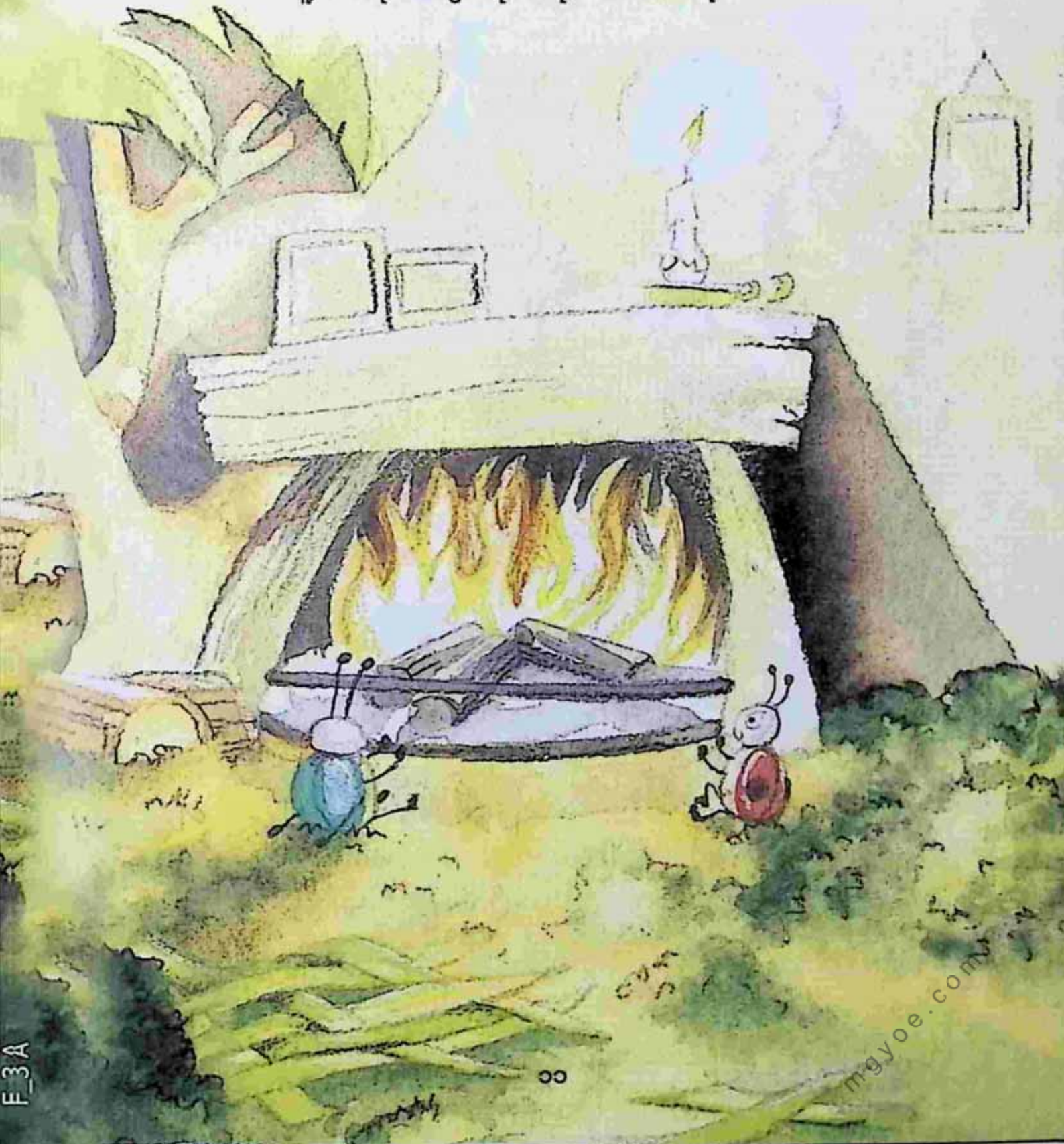
အေးစိမ့်လွန်းတဲ့ ဆောင်းရာသီရဲ့နေ့တစ်နေ့မှာ ပိပင်းက
မီးလင်းဖိုဘေးမှာထိုင်နေတုန်း တံခါးခေါက်သံ ကြားလိုက်ရတယ်။

“ဟဲလို... အထဲမှာ ပိပင်းရှိလား” ဆိုတဲ့
အပြင်ကခေါ်သံကိုပါ ကြားလိုက်ရသတဲ့။ ဒီတော့
ပိပင်းက တံခါးရှိရာကိုထသွားပြီး ဖွင့်ပေးလိုက်တယ်။

အပြင်မှာရောက်နေသူက သူ့ရဲ့ဝမ်းကွဲအစ်ကို ‘တိုဘီ’ဆိုတဲ့
မြို့ကြွက်ဖြစ်နေတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

“မင်း အံ့သြသွားတယ်မဟုတ်လား၊ ငါ မင်းဆီကို အလည်လာတာလေ” လို့
 တိုဘီက အားပါးတရ ပြုံးပြီး နှုတ်ဆက်တယ်။ ဒီအခါ ပီပင်းက
 “လာလာ ... အထဲဝင်၊ အပြင်မှာအေးတယ်” လို့ ပြောပြီး
 သူ့အစ်ကိုဝမ်းကွဲ တိုဘီကို အထဲခေါ်လိုက်တယ်။

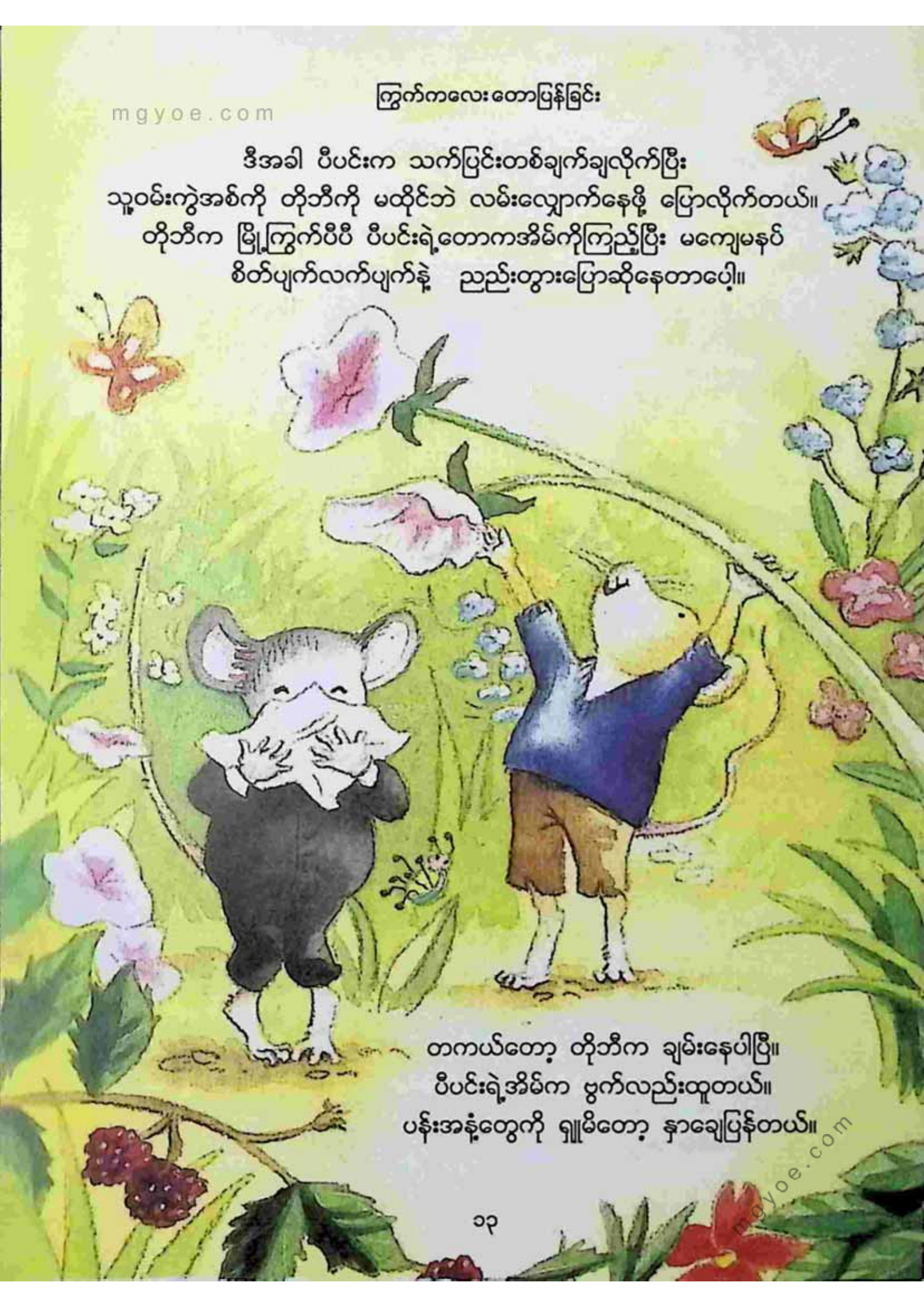

နောက်တော့ ပီပင်းက “အစ်ကိုအတွက် ထိုင်ခုံလုပ်ပေးမယ်” လို့ ပြောရင်း
နူးညံ့ပြီး ပျော့ပြနေတဲ့ နေညှိတွေကို စုပုံပေးလိုက်တယ်။
သူ့အစ်ကို တိုဘီ ထိုင်ဖို့ခုံပေါ့။

“ဟ ... မင်းဆီမှာ ထိုင်ခုံတစ်လုံးမှတောင် မရှိဘူးလား၊ ဒီရေညှိတွေက
စိုစိုစိစိနဲ့ အေးမှာပေါ့ကွာ၊ ငါ ဘယ်လိုလုပ်ထိုင်ရမှာလဲ” လို့
တိုဘီက စိတ်ပျက်စွာနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။

ဒီအခါ ပီပင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး
 သူ့ဝမ်းကွဲအစ်ကို တိုဘီကို မထိုင်ဘဲ လမ်းလျှောက်နေဖို့ ပြောလိုက်တယ်။
 တိုဘီက မြို့ကြွက်ပီပီ ပီပင်းရဲ့တောကအိမ်ကိုကြည့်ပြီး မကျေမနပ်
 စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ညည်းတွားပြောဆိုနေတာပေါ့။

တကယ်တော့ တိုဘီက ချမ်းနေပါပြီ။
 ပီပင်းရဲ့အိမ်က ဗွက်လည်းထူတယ်။
 ပန်းအနံ့တွေကို ရှူမိတော့ နှာချေပြန်တယ်။

အဲဒီနေ့ညမှာ ပိပင်းက ညစာပြင်ဖို့အတွက် အစားအစာသိုလှောင်ခန်းဆီသွားလိုက်တယ်။

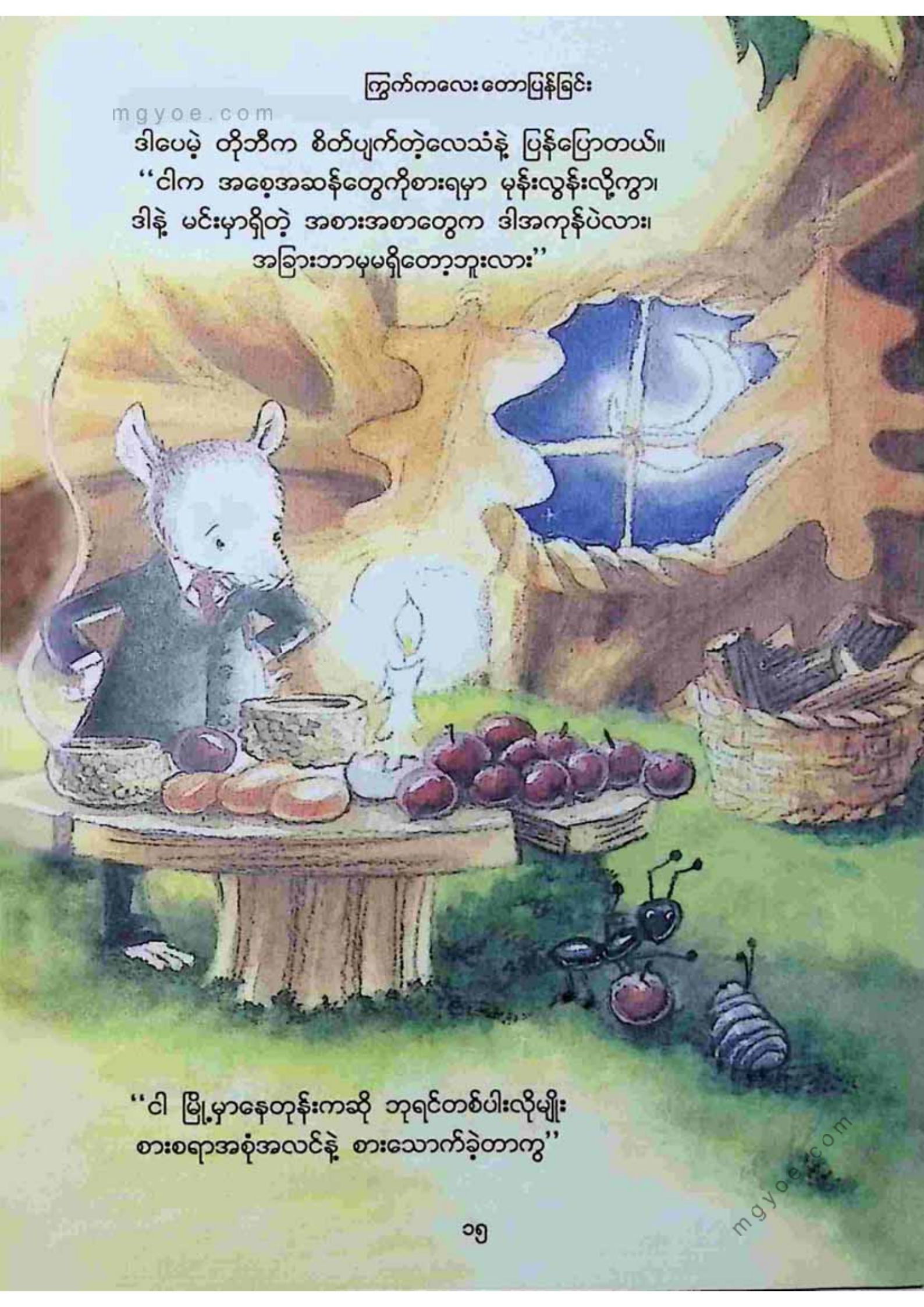

“ကျွန်တော်တို့ စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေ ပြင်ကြရအောင် အစ်ကိုရေ” လို့ ပိပင်းက ပြောပြီး အကြွပ်ဆတ်ဆုံးသော အစေ့အဆန်တွေ၊ အရည်ရွမ်းတဲ့ ဘယ်ရီသီးတွေကို ထုတ်ယူလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ - “ကျွန်တော့်ဆီ ဧည့်သည်က အမြဲမလာတတ်ဘူးလေ၊ အခုလည်း အစ်ကိုတစ်ယောက်ပဲရှိတာဆိုတော့ စားစရာတွေက အများကြီးပဲပေါ့” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ကြွက်ကလေးတောပြန်ခြင်း

mgype.com

ဒါပေမဲ့ တိုဘီက စိတ်ပျက်တဲ့လေသံနဲ့ ပြန်ပြောတယ်။
“ငါက အစေ့အဆန်တွေကိုစားရမှာ မုန်းလွန်းလို့ကွာ၊
ဒါနဲ့ မင်းမှာရှိတဲ့ အစားအစာတွေက ဒါအကုန်ပဲလား၊
အခြားဘာမှမရှိတော့ဘူးလား”

“ငါ မြို့မှာနေတုန်းကဆို ဘုရင်တစ်ပါးလိုမျိုး
စားစရာအစုံအလင်နဲ့ စားသောက်ခဲ့တာကွ”

mgype.com

တိုဘီရဲ့ပြောစကားကြောင့် ပီပင်းက အံ့သြသွားတယ်။

“တကယ်ပဲလား အစ်ကို”

ဘုရင်တွေက အခွံမာသီးရဲ့ အစေ့အဆန်တွေ၊
ဘယ်ရီသီးတွေထက်ပိုကောင်းတာကို စားတယ်ဆိုတာမျိုးကို
ပီပင်းက စဉ်းစားလို့မရအောင် ဖြစ်နေတာပေါ့။

တိုဘီက ပီပင်းကို ဆက်ပြောတယ်။

“မင်း မြို့ကို တစ်ခေါက်လောက် ကိုယ်တိုင်လာပြီးကြည့်ပါလား။

တောဆိုတာက စိတ်ပျက်စရာကြီးပါကွာ၊ မင်းသာ မြို့ကို

တစ်ခေါက်လောက်ရောက်ဖူးပြီးပြီဆိုရင် ဒီလိုရာသီမျိုးမှာ

တောကိုပြန်ချင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ရွံ့ဗွက်ထူတဲ့၊ ပန်းနဲ့တွေ့နံ့စေ့နေတဲ့

နေရာကို နောက်တစ်ကြိမ်လာချင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

နောက်တစ်နေ့ အရုဏ်တက်ချိန်မှာ ပိပင်းက အိပ်ရာကနိုးပြီး
အိပ်ချင်မှူးတူးနဲ့ မျက်လုံးကိုပွတ်လိုက်တယ်။
ဒီနေ့တော့ သူ့ကိုယ်တိုင်မြို့ကို တွေ့ရတော့မယ်လေ။

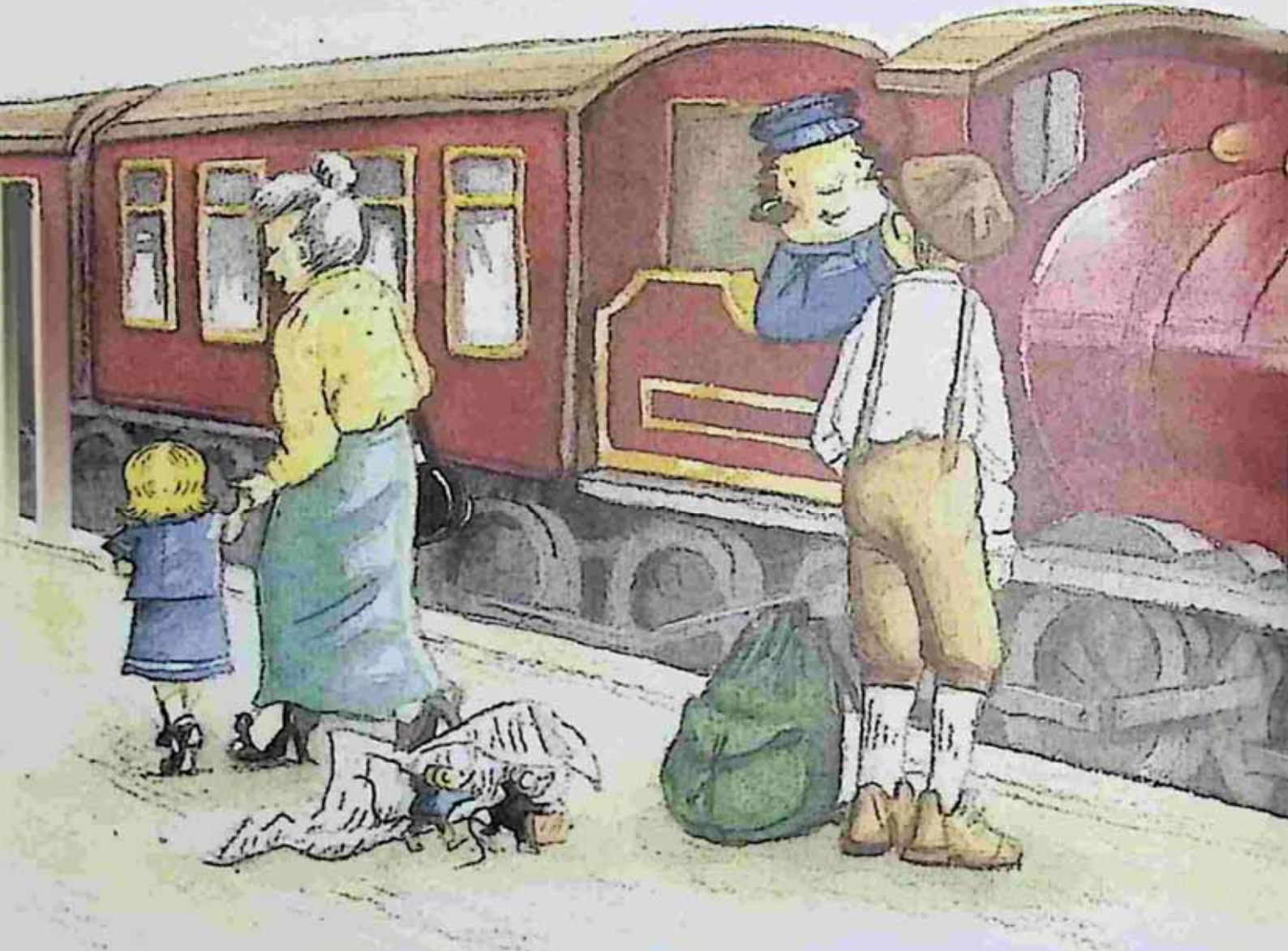

“ကဲ ... လာ ငါတို့ မြို့ကိုသွားဖို့ ရထားစီးရမယ်” လို့
မြို့ကြွက်တိုဘိက ပိပင်းကို သတိပေးလိုက်တယ်။

ကြွက်ကလေးတောပြန်ခြင်း

mgvooe.com

ပီပင်းက နံနက်စာအဖြစ် ဘယ်ရီသီးတွေကို ခပ်သုပ်သုပ်လေး စားလိုက်တယ်။ ဒါကိုကြည့်ပြီး 'ပေါင်မုန့်မီးကင် မရှိဘူးလား' လို့ တိုဘီက မေးလိုက်သေးသတဲ့။ နောက်တော့ တိုဘီနဲ့ပီပင်းတို့နှစ်ယောက် ဘူတာရုံကို အပြေးအလွှားသွားလိုက်ကြတယ်။

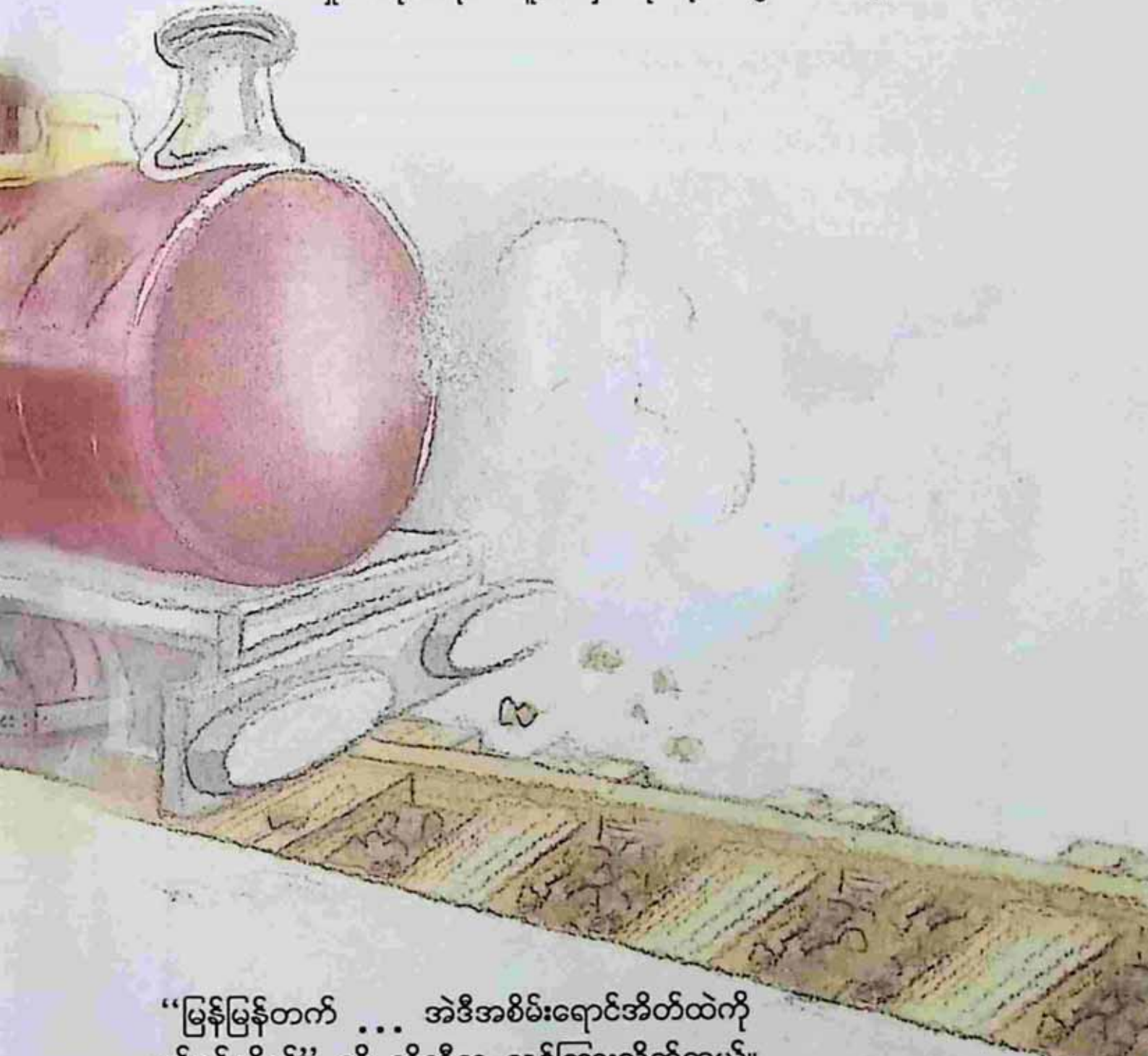

မကြာခင်မှာပဲ ရထားလမ်းမှာခင်းထားတဲ့ ကျောက်ခဲတွေရဲ့ တုန်ခါလှုပ်ရှားသံနဲ့အတူ ရေခွေးငွေ့အင်ဂျင်နဲ့မောင်းတဲ့ မီးရထားစက်ခေါင်း ခုတ်မောင်းသံကိုပါ တစ်ခါတည်းကြားလိုက်ရသတဲ့။

mgvooe.com

“ဟော ... ဟိုမှာ ရထားလာနေပြီ” လို့ ပိပင်းက အံ့သြစွာနဲ့အော်လိုက်တယ်။
ရထားကြီးက စက်ခေါင်းရဲ့ခေါင်းတိုင်ကနေ မီးခိုးငွေ့တွေကို တရှူးရှူး
မှုတ်ထုတ်ရင်း ဘူတာမှာထိုးဆိုက်သွားပါသတဲ့။

“မြန်မြန်တက် ... အဲဒီအစိမ်းရောင်အိတ်ထဲကို
ခုန်ဝင်လိုက်” လို့ တိုဘီက ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။

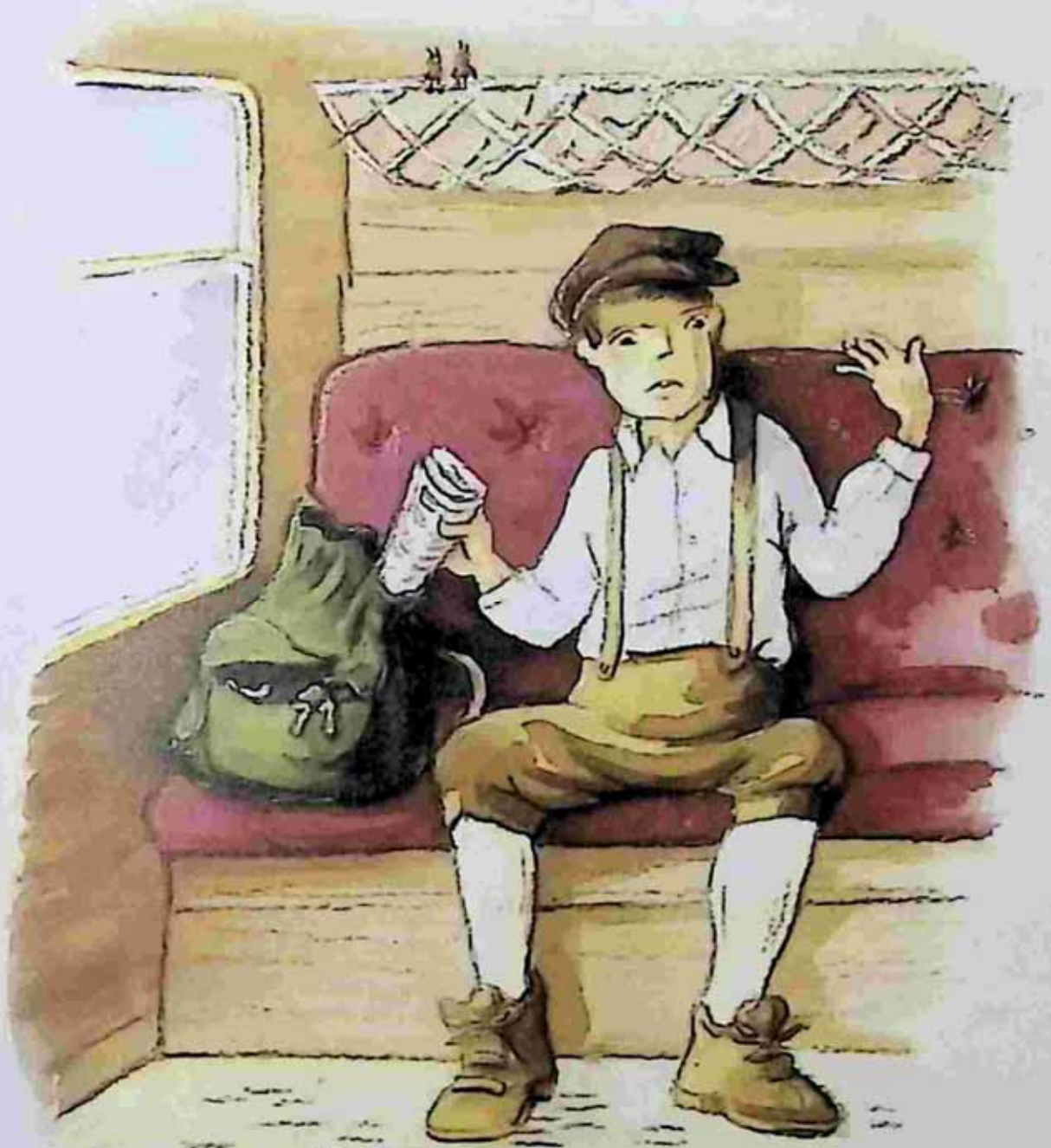
အစိမ်းရောင်ကျောပိုးအိတ်ကိုလွယ်ပြီး ရထားပေါ်တက်လာတဲ့
ကောင်လေးကိုမြင်လို့ တိုဘီက အဲဒီလိုပြောလိုက်တာပါ။
နောက်တော့ တိုဘီနဲ့ပိပင်းတို့က ကောင်လေးရဲ့အိတ်ထဲမှာ
ကျပ်ကျပ်တည်းတည်းနဲ့ လိုက်ပါသွားတော့တာပေါ့။

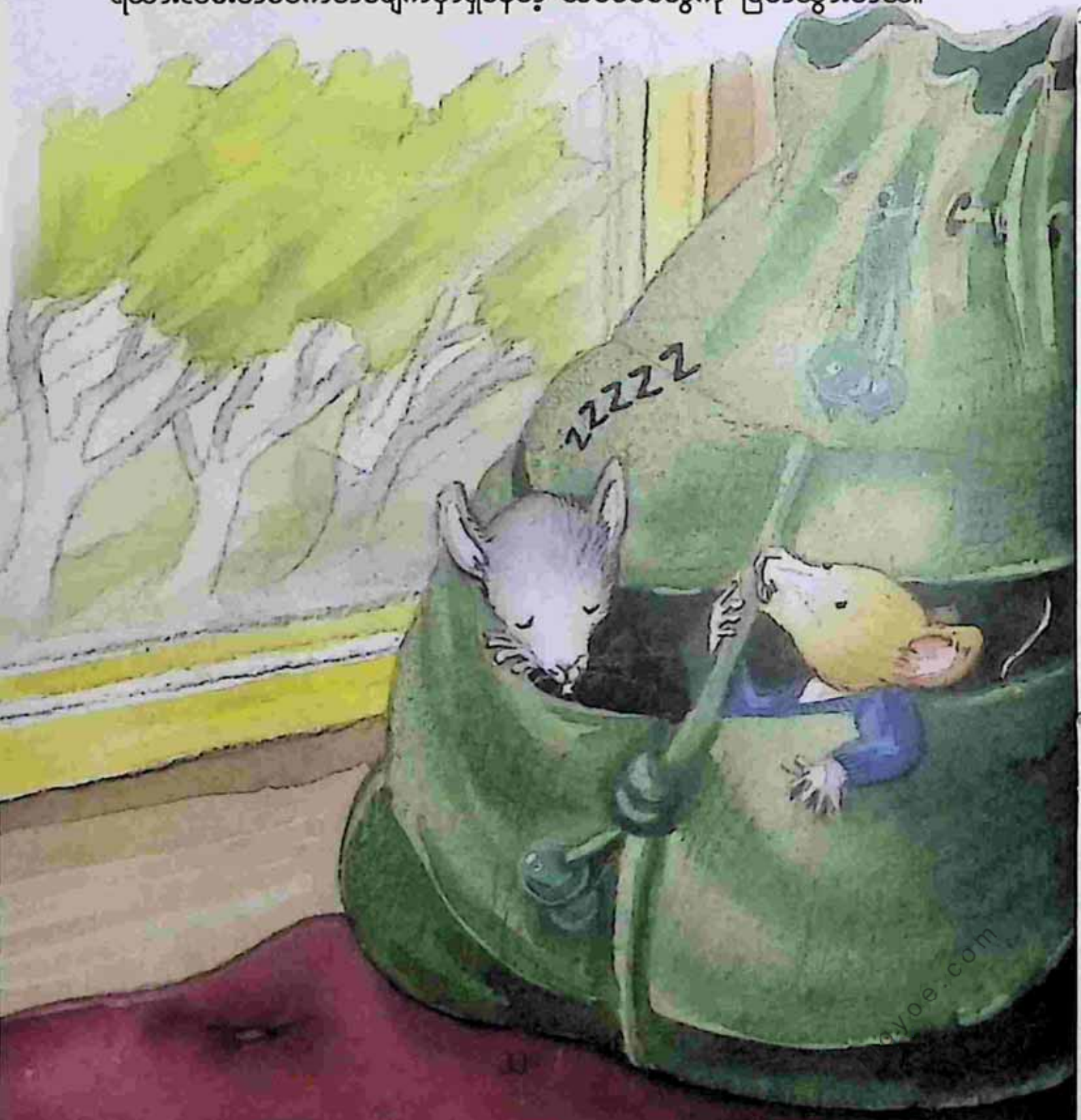
ကြွက်ကလေးတောပြန်ခြင်း

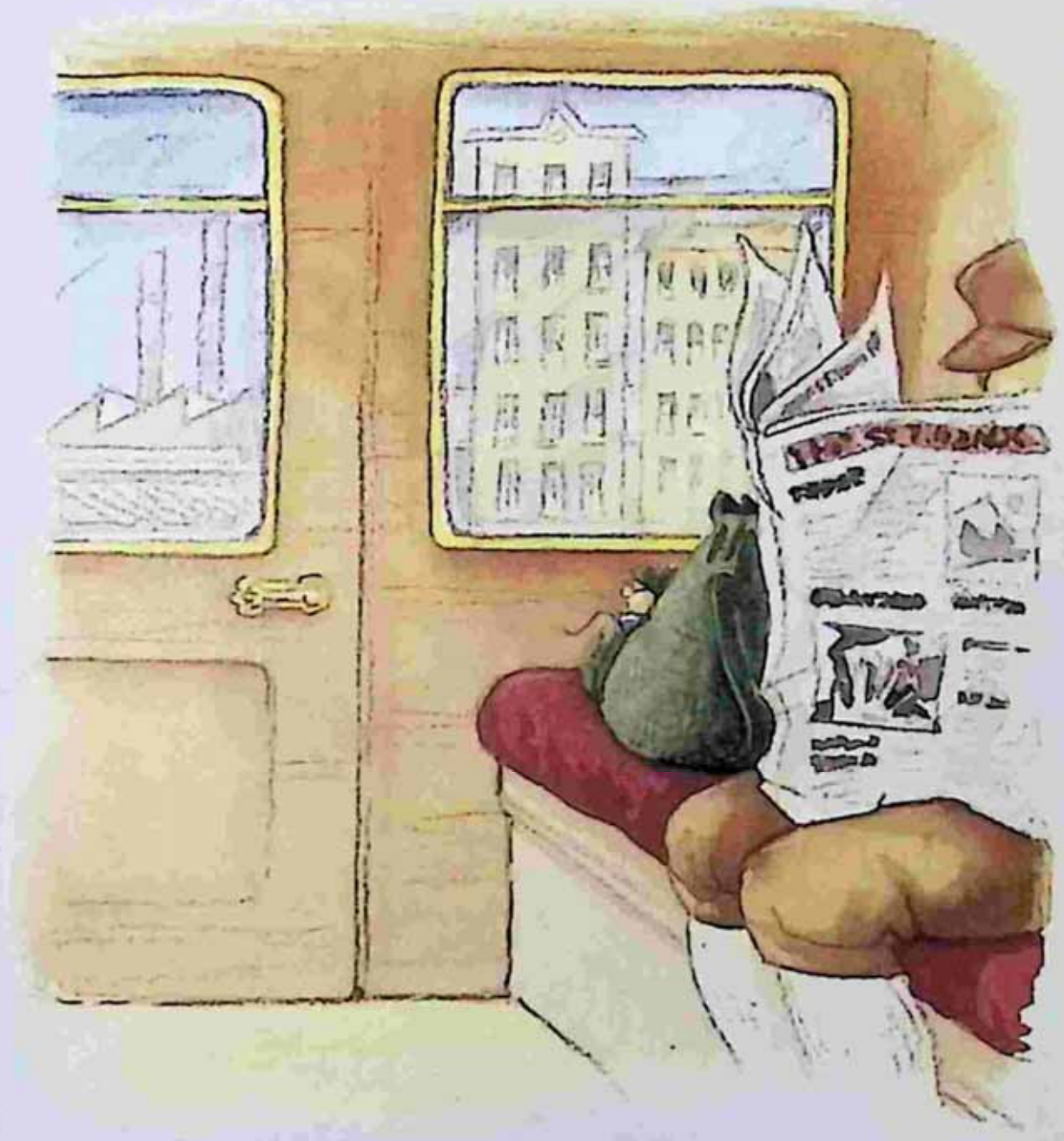
mgype.com

ရထားကြီးက စူးရှတဲ့ဥသြသံနဲ့အတူ မီးခိုးတွေကို မှုတ်ထုတ်ရင်း
ဘူတာကနေ တဖြည်းဖြည်းထွက်ခွာသွားပါတော့တယ်။

ပိပင်းက ကောင်လေးရဲ့အိတ်ထဲကနေ ပြတင်းပေါက်ကို
 လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်တယ်။ သူ့အတွက် မြို့ကိုသွားတဲ့ခရီးတစ်လျှောက်မှာ
 စိတ်လှုပ်ရှားစရာတွေပေါ့။ အစပထမမှာ ရထားကြီးက
 လယ်ကွင်းတွေကိုဖြတ်သွားတယ်။ ပြီးတော့
 ရထားလမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာရှိနေတဲ့ သစ်ပင်တွေကို ဖြတ်သွားတယ်။

ရထားအသံ ခပ်အုပ်အုပ်နဲ့ ဆက်လက်ခုတ်မောင်းသွားတယ်။
 ခဏအကြာမှာတော့ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ဘာသစ်ပင်မှ မရှိတော့ပါဘူး။
 အဆောက်အအုံအမြင့်ကြီးတွေ၊ မီးခိုးခေါင်းတိုင်ကြီးတွေက ကောင်းကင်ကို
 ထိတော့မယ့်အတိုင်း မြင့်မားစွာရှိနေတာကို တွေ့ရတယ်။